

[Bundvad.]

folkerejsningen ned med våbenmagt. Og hvad skete? Protesterede kommunisterne mod overgrebet på nationens selvbestemmelsesret, således som de havde vedtaget nogle få dage tidligere? Egentlig er det vel naivt at spørge, for svaret er givet på forhånd. Sovjet har altid ret, også i dette tilfælde, og det indrettede kommunisterne deres søforklaringer efter. Nu blev det „i alle fredselskende menneskers interesse“, at folkerejsningen i Ungarn blev slået ned med våbenmagt af et fremmed lands tropper. Det er forståeligt, at mange tidligere kommunister, som forbeholder sig retten til at tænke selv, er blevet slynget af i partiets voldsomme karruselturn. Det er nu åbenbart for alle, at danske kommunister lader sig lede af fremmede interesser, og at kommunisterne kun betyder en svækkelse af den politiske indflydelse, som jævne mennesker i dette land ellers kunne opnå.

Hvad de hjemlige spørgsmål angår, vil jeg først sige, at vi jo står i den situation, at vi nu skal have folketingsvalg efter en normal valgperiodes udløb. Det er første gang siden 1920'erne.

Det har hele tiden været socialdemokratiets opfattelse, at etkammerssystemet efter landstingets afskaffelse måtte medføre, at der tilstræbtes stabilitet i det politiske arbejde igennem samarbejde i folketinget. Socialdemokratiet har derfor i de fire år tilstræbt et bredt anlagt samarbejde, og det er lykkedes at skabe stabilitet i arbejdet. Den socialdemokratiske regering er jo, som alle ved, en mindretalsregering med kun 75 mandater bag sig af i alt 179. Den har derfor ikke kunnet gennemføre nogen foranstaltning uden tilslutning fra anden side. Regeringen har imidlertid forstået at lede arbejdet på en sådan måde, at der ikke på noget tidspunkt i de nu forløbne fire folketingssamlinger har kunnet samles flertal for at afbryde arbejdet og fremkalde valg i utide. Regeringen har til enhver tid vedstået sit ansvar, også når problemerne var store, vanskelige og ubehagelige, og det siger vi tak for, og jeg retter takken til regeringens chef, stats- og udenrigsminister H. C. Hansen, der har vist, at han har sine meningers mod.

Vi ved alle, at venstre og de konservative i perioden af og til har sat sig selv uden for

samarbejde og indflydelse og optrådt nærmest, som om det var en fornærmelse mod dem, at vi har en socialdemokratisk regering. Særlig huskes de to partiers rene demonstrationspolitik, da det blev nødvendigt at foretage foranstaltninger til sikring af valutaen. Alle vidste dengang, at det var nødvendigt at gennemføre stabiliserende foranstaltninger. Også de to partier vidste det. Til trods herfor var de to store oppositionspartier ikke til at råbe op. Det var faktisk en ynke. Med beklagelse måtte man konstatere, at den borgerlige opposition nægtede sig selv medindflydelse på vigtige spørgsmål. Heldigvis for dansk økonomi var andre rede til at tage et ansvar, bl. a. det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen, som ikke fandt de to partiers golde demonstrationspolitik forenelig med, hvad situationen krævede af ansvarlige politikere.

Det er i øvrigt min opfattelse, at venstre og de konservative meget hurtigt opdagede, at befolkningen ikke billigede deres negative holdning. I hvert fald meldte de konservative sig hurtigt til arbejdet, og venstre er jo så småt kommet med efterhånden og har støttet regeringen ved gennemførelse af forskellige forslag og love.

Det er i det hele karakteristisk for perioden, at regeringen har kunnet regne med skiftende flertal. Herved er det lykkedes regeringen ved forhandling til alle sider at komme igennem med vigtige reformer på mange forskellige områder. Det er ikke muligt at gå i enkeltheder vedrørende lovgivningsarbejdet i de fire samlinger, men lad mig sige, at vi har lagt vægt på reformpolitik særlig på tre områder: skolen, skatterne og socialpolitikken.

På skolens område er det lykkedes at gennemføre love om aften- og ungdomsskoler, om folkehøjskolen og landbrugsskolen, og ungdommens uddannelsesfond er blevet oprettet. Ligeledes er der gennemført nye love om husholdningsskoler, om sygeplejeuddannelsen og om en biblioteksskole. Videre vil jeg nævne, at en ny lærlingelov er vedtaget, hvorved folketinget har ydet et bidrag til at skaffe plads for de store år-gange i erhvervslivet.

Må jeg videre nævne, at der i regeringsperioden er gennemført en række forbedringer for videnskab og kunst. Betydelige beløb er stillet til rådighed for den viden-